

28 – 29 лютого 2016 р.

Секції:

Біологічні науки

Географія та геологія

Державне управління

Екологія

Економіка

Історія

Математика

Мистецтво

Педагогіка

Політологія

Право

Психологія

Соціологія

Технічні науки

Сучасні інформаційні технології

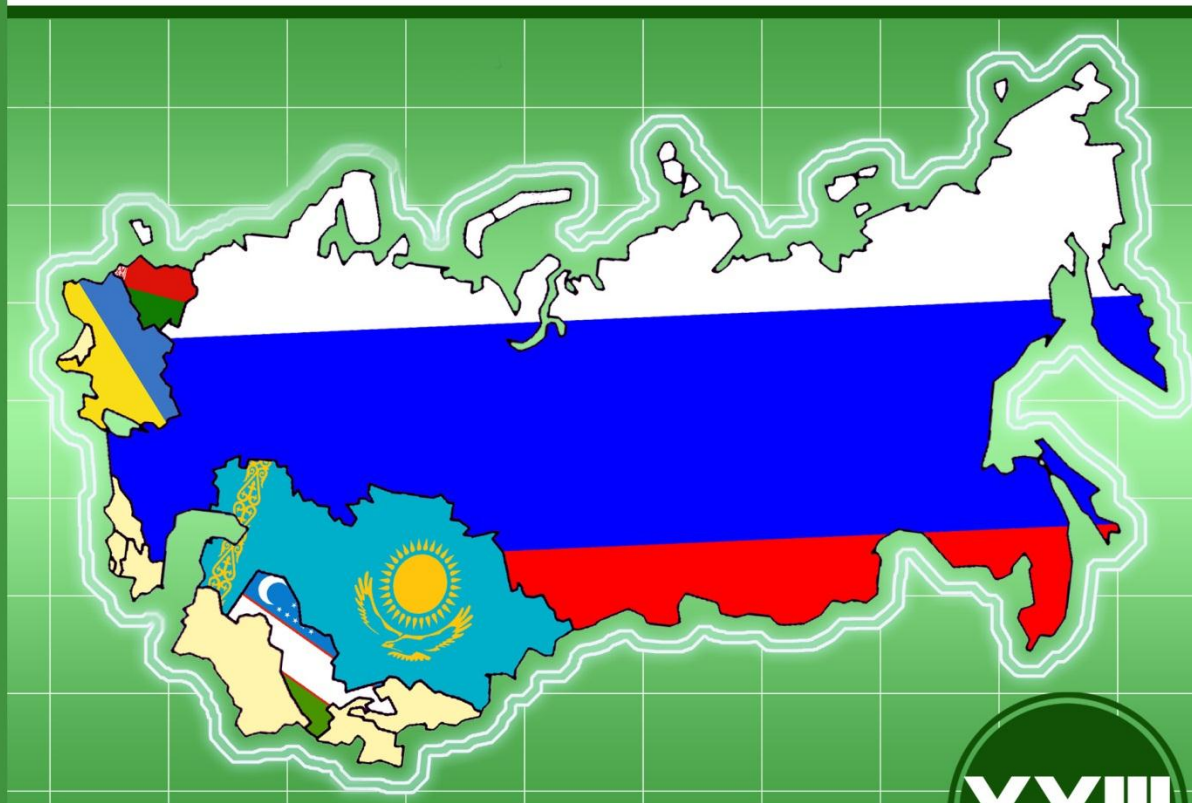
Соціальні комунікації. Медіа.

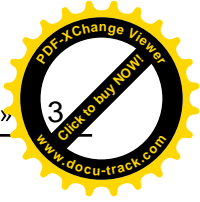
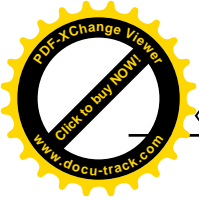
Фізична культура та спорт

Філологічні науки

Філософія

Проблеми та перспективи розвитку
науки на початку третього тисячоліття
у країнах Європи та Азії

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«Переяслав-Хмельницький державний педагогічний
університет імені Григорія Сковороди»

молодіжна громадська організація
«НЕЗАЛЕЖНА АСОЦІАЦІЯ МОЛОДІ»

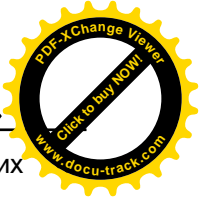
студентське наукове товариство історичного факультету
«КОМІТЕТ ДОСЛІДЖЕННЯ ІСТОРІЇ ТА СУЧАСНОСТІ»

МАТЕРІАЛИ

XXIII Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції
**«Проблеми та перспективи розвитку науки на початку третього тисячоліття у
країнах Європи та Азії»**

28 – 29 лютого 2016 р.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

– розробки нових елективних курсів з культурознавства іспаномовних країн, побудованих використанні інтерактивних освітніх технологій [1, с. 44].

Література:

1. Булгаков Р. Ю. Педагогічні умови професійної підготовки майбутніх учителів іноземної мови на засадах мультикультурного підходу / Р. Ю. Булгаков // Науковий вісник Південноукраїнського національного педагогічного університету ім. К.Д. Ушинського: зб. наук. пр. – Одеса: ПНПУ імені К.Д. Ушинського. – Одеса, 2015. – №1. – С. 39–46.
2. Пассов Е. И. Культуросообразная модель профессиональной подготовки учителя: философия, содержание, реализация / Е. И. Пассов // Иноземні мови. – 2002. – № 4. – С. 3–18.
3. Університетська педагогічна освіта: історія, теорія і перспективи розвитку в умовах глобалізації: матеріали Міжн. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 11 вересня 2015 р.) / за ред. Л.М. Голубенко, О.С. Цокур. – Одеса: ВМВ, 2015. – 160 с.

Альона Бойченко, Вікторія Головачова
(Харків, Україна)

ОСВІТНЄ СЕРЕДОВИЩЕ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ МЕДИЧНИХ ЗАКЛАДАХ ЯК ПРОСТІР АДАПТАЦІЇ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

На сьогодні є актуальною проблема створення системи освіти, яка відповідає б сучасним вимогам, сприяла цивілізаційному поступу українського суспільства [2].

Термін «соціально-освітнє середовище медичного університету» підкреслює факт впливу на особистість великої кількості факторів, які обумовлюють виховання, освіту та розвиток особистості [5, 6].

Сьогодні провідні університети вважають своєю місією бути центрами культури, науки й освіти, виховувати гармонійно розвинену особистість та здійснювати підготовку висококваліфікованих конкурентоздатних фахівців [8].

Сучасне суспільство розглядає фахівця не тільки як людину, що володіє знаннями, уміннями й навичками у професійній сфері, але і як людину здатну ефективно діяти в складних, нестандартних ситуаціях, самостійно приймати рішення, творчо розвиватися й самовдосконалюватися, сповідувати толерантне ставлення до оточуючих, уміти спілкуватися з людьми. Ці та інші професійно важливі якості та особистісні риси визначають професійну компетентність фахівця. На думку Г. Балла, професійна компетентність – це володіння системою знань, умінь і навичок, достатньою для успішного вирішення того кола трудових завдань, які відповідають поточним і прогнозованим на найближче майбутнє функціональним обов'язкам працівника [7].

Формування особистісної сфери фахівця здійснюється під впливом не тільки цілеспрямованого освітнього процесу, але й специфічного професійного середовища [5]. Проте сучасна медична освіта потребує довготривалого процесу оновлення та вдосконалення теорії і практики вищої освіти, які оптимізують досягнення її практичних цілей та мети [6].

Основні дидактичні принципи формування фахових компетенцій у процесі навчально-виховної діяльності студентів в умовах інформаційно-освітнього середовища є принцип єдності навчання, виховання і розвитку; принцип свідомості і творчої активності, принцип науковості; принцип наочності, принцип індивідуалізації та індивідуального підходу.

Принцип єдності навчання, виховання і розвитку полягає у нерозривному зв'язку навчання, виховання й розвитку, оскільки проявом уже сформованих фахових компетенцій є велика кількість професійно-ділових якостей, таких як високий професіоналізм, здатність приймати обґрунтовані рішення та нести за них відповідальність, уміння взаємодіяти з людьми.

Принцип свідомості і творчої активності. За умов комп'ютерно-орієнтованого навчання студенти не лише споглядають моделі об'єкта вивчення, а також отримують можливість їх перетворення. Це посилює інтерес до навчання і визначає цілі створення ефективного ІОС, а саме досягнення таких дидактичних ефектів: емоційного включення, гностичності, дозованої мультимодальності навчальних впливів, стимулювання мимовільної уваги.

Принцип науковості визначає способи та критерії добору змісту навчального матеріалу відповідно до сучасного рівня наукових знань. Способи подання навчального матеріалу повинні відповідати сучасним науковим методам пізнання і сприяти глибокому розумінню явищ реального світу шляхом розширення можливостей моделювання (фізичного, математичного, комп'ютерного), більш ефективного використання методів системного аналізу.

Принцип наочності. Розширення можливостей у поданні навчального матеріалу (використання кольору, графіків, відео). Створення реального оточення наочними засобами сприяє формуванню у студентів розумових дій.

Принцип індивідуалізації та індивідуального підходу. Адаптованість комп'ютерно-орієнтованих технологій навчання полягає у можливості враховувати індивідуальні особливості студента, такі як здатність концентрувати увагу, швидкість сприйняття, особливості мислення, пам'яті [4,7].

Культура середовища у навчальному закладі сприяє адаптації до мінливих державних факторів, передбачає підвищення ефективності підготовки медичних фахівців у сучасних умовах для подальшої кар'єри [1].

Сказане вище визначає подальший пошук факторів впливу і розвиваючих можливостей освітнього середовища установи вищої професійної освіти як головного ресурсу якісної професійної підготовки фахівців, а також концептуального підходу до проектування та модернізації потенціалу освітнього середовища.

Від лікаря вимагається насамперед духовне багатство його власного та особистого «я». У нього має бути постійне відчуття високої гідності своєї професії, відповідальності й одночасно майстра своєї справи. У своїй роботі він повинен розкривати для себе надзавдання, тобто ідейно-філософський зміст своїх дій [9].

Формування особистісної сфери медичного фахівця здійснюється під впливом не лише цілеспрямованого освітнього процесу вищого навчального закладу, але й специфічного професійного середовища, у якому навчається майбутня сучасна медична еліта [3].

Таким чином, за особистісно-розвивальної орієнтації освіти її пріоритетною метою й критерієм ефективності стає розвиток особистісного потенціалу індивіда.

Науковий керівник: кандидат філологічних наук, Фоміна Людмила Володимирівна

Література:

1. Ісаєва О. Інноваційний підхід щодо культурно-освітнього середовища вищих навчальних медичних закладів освіти. // Витоки педагогічної майстерності. – 2014. – Випуск 13. – С. 157-161.
2. Братко М.В. Образовательная среда высшего учебного заведения: поиск стратегий управления. // Педагогічна освіта: Теорія і практика. Психологія. – ПедагогікаЗбірник наукових праць. – 2014. – № 22. – С. 15-21.
3. Стучинська Н. В., Ткаченко Ю. П. Дидактичні засади формування професійних компетенцій студентів вищих медичних навчальних закладів засобами інформаційно-освітнього середовища у процесі вивчення фізико-математичних дисциплін. // Частина I. Дидактична модель управління дієвою фаховою підготовкою майбутніх учителів в умовах особистісно орієнтованих схем навчання. 2010. – С. 60-62.
4. Костогриз С.Г. Інформаційне освітнє середовище університету та його формування. // Інформаційний збірник / За ред. С. Г.Костогриза. - Хмельницький: ХНУ, 2007. – 91 с.
5. Антонова К. Структурні компоненти соціально-освітнього середовища медичного університету в процесі адаптації іноземних студентів. // Збірник наукових праць. Частина 3, 2013. – С. 15-21.
6. Кулюткин Ю. Образовательная среда и развитие личности / Ю. Кулюткин, С. Тарасов // Новые знания. – 2001. – № 1. – С. 6–7.
7. Балл Г.А. Психолого-педагогические основы гуманизации образования /Г.А.Балл // Образование и управления. - 1997. - Т.1.. ч.2. - 1997. - С.21-36.
8. Артюхина А.І. Освітнє середовище вищого навчального закладу як педагогічний феномен. // Автореф. дис. На здобуття ступеня д. пед. н. – Волгоград, 2006 – 49 с.
9. Билибин А.Ф. О клиническом мышлении: (филос.-деонтол. очерк) / Билибин А.Ф., Царегородцев Г.И. – Л.: Медицина, 1973. – 168 с.